

Kommuner vilde Forholdet for overordentlig mange enkelte Individuers Vedkommende blive dette, at man var nødt til at ty til det Skøn i Almindelighed, der i Kraft af Loven skulde være noget, man kun maatte bruge under særlige Forhold. Det er den Betragtning, jeg har gjort gældende.

I øvrigt kan jeg ogsaa ganske tiltræde den sidste Bemærkning, det ærede Medlem kom med, om, at Forslaget var fremkommet under Højkonjunkturforhold. Det er i det hele taget Vanskeligheden ved at komme ind paa at overveje faste Takster, at det sker under Forhold som de i Øjeblikket værende; derfor har baade Staten, de alderdomsunderstøttede og ikke mindst Kommunerne ogsaa Krav paa, at en Fastsættelse af disse Takster finder Sted efter en meget omhyggelig Overvejelse af det Materiale, man kan skaffe til Veje.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Henningsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Henningsen: Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at sige Indenrigsministeren Tak, fordi han har givet Tilsagn om, at det nye Forslag vil blive udformet med vid Hensyntagen til det, der bliver fremført fra kommunalt interesserede og forstaaende Mænd. Jeg tror ogsaa, det vil være rigtigt, at Kommunerne nu faar en Lejlighed til at udtale deres Skøn om Forslaget, før det kommer frem paa ny. Den højtærede Indenrigsminister sagde før, at naar der fra Oppositionens Side i sin Tid var blevet rejst Kritik mod Forslaget, var det paa Grund af de løse Rammer, som Forslaget havde, og som gjorde det meget vanskeligt at skønne over dets økonomiske Omfang; men Rammerne har dog ikke været mere løse, end at den højtærede Indenrigsminister nu mener at kunne fastslaa, at dette Lovforslag vilde have givet mindre til de alderdomsunderstøttede. At det frie Skøn skulde benyttes og vilde blive benyttet, særlig under en saa voldsom Dyrtid som den, vi har haft, det ligger vel i Sagens Natur, og jeg mener, det netop i en saadan Periode kunde være rigtigt, at Kommunalbestyrelserne benyttede den særlige Ret, der var givet dem i Forslaget; og jeg for mit Vedkommende tror, at et Forslag om Aldersrente meget vanskeligt kan savne en Bestemmelse om, at Kommunalbestyrelserne ved givne Lejligheder og overfor visse indtrufne Omstændigheder kan have Ret til at forhøje Beløbet. Hvis det ikke skulde være Tilfældet, hvis der skulde sættes absolut faste Takster over hele

Linien, bliver Udgifterne meget store. Den højtærede Indenrigsminister sagde før, at det fremgik af de Spørgsmaal, der i Fjor blev stillet af Udvalget til Indenrigsministeriet, at der ogsaa i Udvalget var langt større Takster under Overvejelse. Der var et enkelt Medlem indenfor Udvalget, der ønskede, at alle skulde tages med og at hele Forslaget skulde bygges paa absolut faste Takster; Spørgsmaalet blev stillet i Overensstemmelse med dette Ønske fra et enkelt Medlem indenfor Udvalget, og Indenrigsministeriet besvarede det med at nævne et mægtigt Beløb; jeg husker nu ikke Beløbets Størrelse, men det var i alt Fald saa stort, at den daværende Opposition med Virkning kunde rejse ud i Landet og sige, at det af økonomiske Hensyn var umuligt at gaa med til det fremsatte Aldersrenteforslag.

Hegelund-Lange: Jeg skal kun gøre nogle ganske faa Bemærkninger; alt tyder paa, at Debatten er ved at ebbe ud; derpaa tyder blandt andet ogsaa dette, at den sidste Del af Debatten væsentlig har drejet sig om det fremtidige Forslag om Aldersrente.

Jeg har en enkelt Bemærkning at gøre til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, hvis overordentlig imødekommende Stilling til Forslaget jeg i øvrigt i høj Grad paaskønner. Det ærede Medlem hævdede, at det var en Misforstaaelse fra min Side, naar jeg havde udtalt, at det socialdemokratiske Parti i Kraft af sit Program maatte stille sig som Modstander af Sygeforsikring. Jeg tror dog, jeg i den Henseende har Ret. Det ærede Medlem sagde udtrykkelig, at Sygeforsikringen gennem Sygekasser havde de ikke været Modstandere af. De har ganske vist ikke været Modstandere deraf i Praksis, og det paaskønner man; man paaskønner, hver Gang et Parti optræder opportunistisk, ikke mindst naar det er Socialdemokratiet. Men i sit Program har Partiet i Punkt 15 under „Økonomiske og sociale Krav“ Kravet om offentlig, vederlagsfri Sygepleje. Jeg paaskønner, som sagt, at det ærede Medlem paa Trods af dette Punkt har stillet sig velvilligt til Sygeforsikringen og fremdeles gør det, ogsaa i det herværende Tilfælde. Den samme Velvillie kom frem i det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsens Udtalelser. De Udtalelser, han fremkom med paa sit Partis Vegne, var alle af den Art, at jeg anser dem for overordentlig brugbare for nærmere Overvejelser i Udvalget.

Det ærede Medlem Hr. Gamborg var sævlig inde paa det tekniske Spørgsmaal, hvad der er Forsikring; jeg tror dog, det ærede Medlem vil indrømme, at hvis man